

BOEKBESPREKING

Mykologisches Wörterbuch. 3200 Begriffe in 8 Sprachen. Deutsch, Englisch, Französisch, Spanisch, Latein, Tschechisch, Polnisch, Russisch. Herausgegeben von Dr. Karl Berger. Bewerkt door Dr.G.R.W. Arnold. Dr.K. Berger, Mila Herrmann, Dr.W. Herrmann, Prof.Dr.H. Kreisel, Dr.A. Pilát, Prof.Dr.A. Skirgiello, Dr.M. Svrcek. 432 bldzn. Met 138 afbeeldingen op 13 bldzn. VEB Gustav Fischer Verlag Jena - 1980. Prijs: 69.- M.

Na 8x hetzelfde voorwoord in evenzoveel talen volgt het hoofddeel van dit boek: bijna 3200 genummerde termen op alfabet, volgens de duitse taal (spelling) in een eerste kolom, met daarnaast 7 kolommen met de overige talen, telkens 4 kolommen per pagina zodat men de 8 bij elkaar behorende woorden op twee naast elkaar gelegen pagina's op één horizontale lijn bij elkaar heeft.

Dit deel gaat tot pag. 289 waarna 13 pagina's met 138 schematische zwart-wit tekeningen volgen. De tekeningen zijn voorzien van een eigen nummer en de nummers van de bijbehorende term(en). Na 2½ bladzijde literatuuropgaven volgen dan nog 126 bladzijden met indices in de 7 niet-duitse talen, met verwijzing naar de nummers van de termen in de duitse hoofdlijst.

De keuze van de opgenomen termen is natuurlijk voor discussie vatbaar. Naast strikt mycologische termen zijn ook woorden opgenomen die vaak in beschrijvingen voorkomen (irregulär, kahl, klein, liegend etc.), namen van schimmels én hogere planten (beide laatste categorieën vrij willekeurig en onvolledig), chemikaliën, kleuren en schimmelziekten, met uitsluiting van de strikt medisch-mycologische terminologie. Voorts vrij veel termen uit de beschrijvende biologie (dorsalis, umbellatus, glandulosus etc.).

Ook zonder nauwkeurige analyse valt op dat de basidiomyceten sterk bevoordeeld zijn. Op enkele uitzonderingen na hebben ook de tekeningen op deze groep betrekking maar ook in de woordenlijsten zijn vooral lagere schimmels vaak onevenredig slecht vertegenwoordigd. Men kan gemakkelijk een aantal 'missers' opsporen die in een professioneel woordenboek der mycologie niet zouden mogen ontbreken (myxamoebe, doliporus, acervulus, annelide, phialide etc.). De verschillende typen zweepdraden der lagere schimmels heb ik tevergeefs gezocht. Waar wel opgenomen maakt de keuze van de woorden soms een willekeurige indruk (wel: haustorium; niet: hyphopodium). Langduriger gebruik zal stellig nog wel meer feiten aan het licht brengen. Misschien zou menigeen liever een noorse of zweedse lijst hebben zien opgenomen dan b.v. een spaanse of russische. Maar de keuze van de wel behandelde talen is natuurlijk sterk beïnvloed door de oost-duitse praktijk. Ondanks genoemde beperkingen lijkt het boek goed bruikbaar en het zal stellig zijn weg bij de gevorderde mycologen vinden.

H.A. van der Aa